Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul central), jud. Gheorghe Mîțu
Dosar nr. 2ai-57/24
2-21062907-02-2ai-24012024

D E C I Z I E

27 februarie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componenţa sa:
Preşedintele ședinței, judecător Clim Eugeniu
Judecătorii Iorgov Steliana
Cojocaru Olga

examinând cererea de apel declarată de către Serviciul Fiscal de Stat,

în cauza la cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat către ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Deonis Grup”,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 20 decembrie 2023, prin care cererea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 26 octombrie 2023 Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere de chemare în judecată către ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Deonis Grup”.

În motivarea cererii a indicat că, față de SRL ”Deonis Grup” a fost intentat proces de insolvabilitate, iar în cadrul administrării întreprinderii lichidatorul a constatat insuficiența masei debitoare pentru executarea integrală a creanțelor tuturor creditorilor.

Creditorul Serviciul Fiscal de Stat și-a validat creanțele față de SRL ”Deonis Grup” în sumă totală de 289 066,86 lei.

A specificat că, ***** deținea funcția de administrator al SRL ”Deonis-Grup” la data intentării procesului de insolvabilitate, fiind în același timp și contabil al acestei societăți comerciale.

A solicitat atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere al SRL ”DeonisGrup” în persoana administratorului *****, cu încasarea de la ***** în contul masei debitoare creanța validată și nestinsă a Serviciul Fiscal de Stat în sumă de 289 066,86 lei. (inclusiv 130 287,40 lei – creanța chirografară de rangul III și 158 779,46 – creanța creanţă chirografară de rangul VI).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 20 decembrie 2023, s-a respins cererea depusă de către Serviciul Fiscal de Stat către ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Deonis Grup”.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 21 decembrie 2023, Serviciul Fiscal de Stat a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 20 decembrie 2023.

Ulterior, la data de 25 ianuarie 2024,Serviciul Fiscal de Stat a depus apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 20 decembrie 2023, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de apel, Serviciul Fiscal de Stat indică că, prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Central) din 29 iulie 2021, a fost intentat procesul de insolvabilitate în privinţa debitorului SRL ”Deonis Grup”, c/f *****, mun. Chişinău, *****, în baza cererii introductive depuse de către SRL „Reovis”.

Ulterior, în cadrul şedinţei de validare a creanţelor, au fost validate creanțele Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 289 066,86 lei (inclusiv 130 287,40 lei - creanţă chirografară de rangul III şi 158 779,46 lei - creanţă chirografară de rangul VI), calculate în baza dărilor de seamă prezentate de însuşi contribuabil până la data intentării procedurii de insolvabilitate şi în temeiul deciziei emise asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 656/3925 din 08 octombrie 2021.

Subliniază că, debitorul SRL „Deonis Grup” nu dispune de careva bunuri mobile sau imobile în masa debitoare, precum și nu deține alte mijloace bănești ce ar putea fi îndreptat în vederea stingerii creanțelor creditorilor, astfel invocă că, unica modalitate de stingerea a creanţelor Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor ce conducere a debitorului, prin prisma art. 247, art. 248 al Legii insolvabilității.

La caz, potrivit Sistemului Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, administratorul SRL ’Deonis Grup” de la 27 noiembrie 1997 până la intentarea procesului de insolvabilitate este ***** Fiodor.

Astfel, conform art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre acțiunile stabilite.

Consideră ca eronată concluzia instanței de fond expusă în hotărârea contestată cu apel, precum că Serviciul Fiscal de Stat, în cererea de chemare în judecată nu a probat data survenirii stării de incapacitate de plată a debitorului, or în cererea de chemare în judecată a fost expres indicat faptul că, SRL „Deonis Grup” s-a aflat în incapacitate de plată din data de 25 iunie 2017, prin prisma prevederilor art. 2 din Legea insolvabilității care stabilește, incapacitatea de plată este situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-şi executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile.

Astfel, debitorul era obligat în conformitate cu prevederile art. 14 alin.(3) din Legea insolvabilității, în termen de 30 de zile să depună în instanța de insolvabilitate cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de sine, obligație neîndeplinită de către debitor, fapt care constituie temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere prevăzut la art. 248 alin.(l) lit. h) din Legea

insolvabilității nr. 149/2012. Or, nedepunerea cererii introductive privind intentarea procedurii de insolvabilitate în conformitate cu prevederile art. 14 alin.(3) din Legea insolvabilității, cauzează prejudicii creditorilor, deoarece întârzierea în declanșarea procesului conduce la diminuarea activelor disponibile pentru acoperirea datoriilor sau majorarea cheltuielilor suplimentare, prin urmare, creditorii reduc șansele de recuperare a sumelor datorate în lipsa unei intervenții timpurii în procedura insolvabilității.

Remarcă că, procesul de insolvabilitate față de SRL „Deonis Grup" a fost intentat în baza hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 29 iulie 2021, la cererea creditorului SRL „Reovis". Astfel, este evidentă legătura de cauzalitate între nedepunerea cererii introductive şi prejudiciul adus creditorilor prin diminuarea șanselor de recuperare a datoriilor şi acumularea obligațiunilor fiscale suplimentare față de Bugetul Public Național.

Indică că, un alt temei identificat pentru atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere este acţiunea prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității - ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire.

Relevă că, în partea ce ţine de motivarea instanței, că creditorul nu a prezentat probe şi nici nu a descris în ce mod acțiunile invocate şi stabilite în cadrul controlului a dus la starea de insolvabilitate, comunică că, debitorul SRL „Deonis Grup" a fost supus unui control fiscal în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate, urmare a acestuia fiind întocmită decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nr. 656/3925 din 08.10.2021. Prin urmare, acţiunile ilegale ale conducătorului SRL „Deonis Grup", au cauzat un prejudiciu suplimentar Bugetului Public Naţional în sumă de 138 127,00 lei, inclusiv: plăţi de bază - 49 065,00 lei; penalităţi - 20 632,00 lei; amenzi - 64 430,00 lei.

Indică că, cele enunțate, adeveresc aplicabilitatea prevederilor art. 248 alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilităţii, pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului SRL „Deonis Grup", în persoana administratorului ***** pentru ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii.

Susține că încălcările sus enunțate, a fost stabilite printr-un act executoriu emis de Serviciului Fiscal de Stat, fapt ce rezultă din prevederile art. 11 lit. j) din Codul de executare, potrivit căruia sunt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod hotărârile (deciziile) cu privire la aplicarea de sancțiuni eliberate de autoritățile publice şi/sau de alte instituții abilitate prin lege cu funcții de reglementare şi de control.

Remarcă că, încălcările comise de către pârât au fost constatate prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 656/3925 din 08 octombrie 2021, emisă asupra cazului de încălcare a legislației comise de SRL „Deonis Grup", adeveresc aplicabilitatea prevederilor art. 248 alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității, pentru atragerea la răspundere subsidiară a organului de conducere a debitorului SRL „Deonis Grup", pentru ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii.

Altfel, completarea unor dări de seamă cu date necorespunzătoare sau neprezentarea acestora înseamnă denaturarea actului prin înscrierea unor operațiuni care nu au la baza date reale şi care nu pot produce efecte juridice corespunzătoare, având ca scop principal sustragerea de la plata unor sume datorate bugetului de stat în interesul personal al membrului organului de conducere.

Prin ţinerea unei contabilități contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, aşa cum este prevăzut la art. 248 alin.(l) lit.e) din Legea insolvabilităţii, se înţelege săvârşirea acelor fapte ilicite, prin care

se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilităţii, indiferent dacă acestea reprezintă infracțiuni, contravenții sau simple delicte civile.

Așadar, prin nerespectarea acestor norme imperative ale legislației se confirmă caracterul ilicit al acțiunilor membrilor organelor de conducere al SRL „Deonis Grup”, în persoana administratorul statutar *****, fapt ce generează temei de atragere la răspundere subsidiară.

Sub acest aspect, atrage atenţia că, sunt întrunite cumulativ condițiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrului organului de conducere a debitorului „Deonis Grup” SRL, întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătură de cauzalitate între faptele ilicite şi prejudiciu, respectiv instanţa de insolvabilitate eronat a constatat că nu au fost întrunite condițiile pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere.

În această ordine de idei, analizează că debitorul „Deonis Grup” SRL, nu dispune de careva bunuri mobile sau imobile în masa debitoare, precum şi nu deţine alte mijloace băneşti ce ar putea fi îndreptate în vederea stingerilor creanţelor creditorilor, iar astfel consideră că unica modalitate de stingere a creanţelor Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma prevederilor art. 247 şi art. 248 din Legea insolvabilităţii.

Solicită admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 20 decembrie 2023, cu pronunțarea unei decizii privind admiterea cererii depuse de către Serviciul Fiscal de Stat către ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Deonis Grup”.

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilității, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În corespundere cu art. 373 alin. (1) -(3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale sus-invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidate pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Din materialul probator rezultă că, la data de 26 octombrie 2023 Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere de chemare în judecată către ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Deonis Grup”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 20 decembrie 2023, s-a respins cererea depusă de către Serviciul Fiscal de Stat către ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Deonis Grup”.

Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă soluția instanței de insolvabilitate cu privire la netemeinicia cererii depuse de către Serviciul Fiscal de Stat către ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Deonis-Grup”.

Potrivit art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii /lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată*;*

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248 alin. (1), lit. a) -i) din Legea insolvabilității, alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștia au cauzat insolvabilitatea

debitorului prin una dintre acțiunile prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Totodată, se reține că, pe lângă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Aceasta, însă, este regula generală, de la care se admit excepții, legiuitorul menționând în textul art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității cu referire la subiecții de drept pasibili să fie atrași la răspundere subsidiară sintagma „precum și de orice altă persoană", condiția de bază fiind ca între acțiunile ilicite imputabile membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil sau oricărei alte persoane și cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului să existe o legătură cauzală directă.

Așadar, din prevederile art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității rezultă că prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Colegiul judiciar remarcă că, prin cererea de apel formulată, Serviciul Fiscal de Stat a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe, menționând că, la caz sunt întrunite temeiurile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității de atragere la răspundere subsidiară a administratorului statutar și contabilului *****.

Instanța de apel a stabilit că, Serviciul Fiscal de Stat pretinde atragerea la răspundere a administratorului statutar și contabilului al SRL „Deonis Grup" - ***** și încasarea în contul masei debitoare a SRL „Deonis Grup" a creanței validate a creditorului Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 289 066,86 lei (din care 130 287,40 lei – creanța chirografară de rangul III și 158 779,46 lei – creanța chirografară de rangul VI).

În acest sens, Colegiul judiciar reține că, pentru a fi angajată răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiţii, și anume: existenţa prejudiciului, comiterea unei fapte ilicite dintre cele enumerate de lege, existenţa legăturii de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu şi vinovăţia persoanei a cărei răspundere se cere.

Astfel, se constată că, Serviciul Fiscal de Stat contrar prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, nu a demonstrat circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Or, simpla existență a creanței nu impune instanța de judecată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, în lipsa culpei acestora și a legăturii cauzale dintre acțiunile/inacțiunile acestora și survenirea stării de insolvabilitate.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității- nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, Colegiul judiciar relevă următoarele.

Instanța de apel constată că, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere pe motiv că, nu ar fi depus cerere de intentare a procesului de insolvabilitate în conformitate cu prevederile art. 14 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

În acest sens, Colegiul judiciar reține că, potrivit art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2), iar conform alin. (4) al aceluiaşi articol dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorul debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (1).

Inacţiunea prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilităţii, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri prevăzute în art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilităţii, are specificul său şi anume: inacţiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariţia stării de insolvabilitate or, anume apariţia acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul întreprinderii să depună cerere introductivă.

Nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligaţiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilităţii, neavând relevanţă suma creanţelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligaţiile, apărute după expirarea acestui termen.

După cum a constatat și instanța de fond, pentru a stabili vina şi a atrage la răspundere subsidiară organele de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului, urmează să fie întrunite anumite condiţii şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, precum şi fapta să fie săvârşită cu vinovăţie.

De notat că, răspunderea nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul social nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează că prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiecţii vizaţi au cauzat starea de insolvabilitate sau prin săvârşirea unei fapte expres şi limitativ enumerate la articolul 248 din Legea insolvabilităţii, iar consecinţele acestora s-au materializat prin crearea, menţinerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condiţiilor de tragere la răspundere juridico-civilă.

Colegiul judiciar reține că, potrivit dispoziţiilor art. 1998 alin. (1) Cod civil al RM cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare

prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Astfel, instanța de apel conchide că, răspunderea patrimonială reprezintă o formă a răspunderii civile delictuale, care se angajează faţă de delincvenţi, în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter patrimonial.

În sensul dispoziţiilor menţionate, se subînțelege că, pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale îl constituie componenţa delictului civil, care la rândul său include: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită şi un prejudiciu şi vinovăţia. Acestea reprezintă condiţiile generale de antrenare a răspunderii delictuale, iar lipsa uneia exclude atragerea la răspundere a persoanei.

Colegiul judiciar constată că, în contextul condiţiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale, instanţa argumentează că nu poate exista răspunderea delictuală dacă nu există culpa şi legătura cauzală dintre acţiunile persoanei implicate şi survenirea unui prejudiciu.

Astfel, în ce priveşte situaţia din speţă, Colegiul judiciar consideră că, instanța de fond just și întemeiat a constatat că, nu sunt întrunite condiţiile necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL „Deonis Grup” - *****, aceasta pentru că Serviciul Fiscal de Stat nu a demonstrat prin probe concludente şi pertinente că apariţia stării de insolvabilitate a debitorului s-ar datora anume acțiunilor ilegale din partea acestei persoane.

Instanța de apel remarcă că, pentru identificarea neexecutării obligaţiei administratorului unei societăți comerciale de a depune cerere introductivă, urmează iniţial de a fi determinat concret momentul survenirii temeiurilor de insolvabilitate în raport cu activitatea debitorului sub forma incapacității de plată.

La caz, Serviciul Fiscal de Stat nu a anexat probe din care ar rezulta cert data la care a survenit starea de insolvabilitate a SRL „Deonis Grup” , iar instanţa de judecată nu poate să-şi bazeze hotărârea sa pe presupunerile Serviciului Fiscal de Stat, care nu sunt confirmate prin nici un fel de mijloace de probă, ci doar pe fapte cert stabilite în procesul examinării cauzei, confirmate prin probe admisibile şi pertinente.

Concomitent, Colegiul judiciar conchide că nu a fost demonstrată legătura cauzală dintre suma pretinsă de către Serviciul Fiscal de Stat a fi încasată în mărime de 289 066,86 lei şi inacţiunea lui ***** de nedepunere a cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilităţii.

La caz, instanța de apel conchide că apelantul/reclamant nu a făcut dovada că datoria debitorului în sumă de 289 066,86 lei, sumă care se solicită a fi încasată de la membrii organelor de conducere, a apărut după expirarea termenului de 30 de zile de depunere a cererii introductive, or potrivit art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, membrii organelor de conducere răspund subsidiar doar pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului de 30 de zile din momentul survenirii temeiurilor de depunere a cererii introductive prevăzute la art. 14 alin. (2) al Legii insolvabilităţii.

Respectiv, de către apelantul/reclamant nu a fost făcută o diferențiere între sumele datorate de debitor care au apărut până la data pe care o consideră a fi obligatorie de a depune cererea introductivă și cele care au apărut după acea dată.

Prin urmare, este nejustificată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, prin prisma lit. h) al art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilităţii.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii- privind ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, instanța de apel constată că, Serviciul Fiscal de Stat nu a argumentat în ce mod ***** a comis acest delict, precum nu a administrat probe pertinente și concludente din care ar rezulta comiterea de către pârât a faptelor prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității. Or, Decizia Serviciului Fiscal de Stat 656/3925 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Deonis Grup", probează comiterea anumitor abateri de la legislația fiscală de către aceasta, însă nu dovedește faptul că admiterea acestor abateri au putut genera starea de insolvabilitate a debitorului SRL „Deonis Grup".

Concomitent, instanța de fond just a conchis că, reclamantul nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității și cauzarea stării de insolvabilitate.

La caz, instanța de fond just a constatat că, probatoriul este insuficient și nu demonstrează cu certitudine argumentele expuse de către reclamant, în special- existența faptei ilicite imputate săvârșită prin ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, precum și nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 din Legea insolvabilității.

În aceiași ordine de idei, instanța de apel remarcă că, argumentele invocate în apel poartă un caracter formal, și aceasta pentru că reproducerea motivelor invocate în cererea de chemare în judecată nu constituie temei de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

De asemenea, Colegiul judiciar remarcă că, deși apelantul și-a exprimat dezacordul cu hotărârea instanței de fond, nu a indicat care norme de drept au fost interpretate eronat de instanța de fond şi în ce constă pretinsele erori.

În finalitatea celor indicate supra, prima instanță just a conchis că, nu sunt întrunite condițiile tragerii la răspundere subsidiară a lui ***** în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e), h) din Legea insolvabilitații.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că hotărârea contestată este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și de a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 20 decembrie 2023.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. 385 alin. (1) lit. a), art. 389 și art. 390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 20 decembrie 2023, pronunțată în cauza, la cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat către ***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL ”Deonis Grup”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecător Clim Eugeniu

Judecătorii Iorgov Steliana

Cojocaru Olga